

اثر غلظت‌های کشنده و زیرکشنده سه حشره‌کش روی برخی فرآسنجه‌های رشدی زنبور پارازیتوئید *Habrobracon hebetor* به روش تماسی و میزبان مسموم

مژگان رضایی^۱ - شهرام حسامی^{۲*} - مهدی غیبی^۳ - هادی زهدی^۴

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۱۰/۲۴

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۰۴/۳۰

چکیده

تعیین اثرات غلظت‌های کشنده و زیرکشنده حشره‌کش‌ها بر فرآسنجه‌های رشدی دشمنان طبیعی زنده مانده یکی از نیازهای تحقیقاتی در برنامه‌های مدیریت آفات می‌باشد. هرچه این اثرات کمتر باشد حشره‌کش انتخابی‌تر عمل کرده و در برنامه کنترل آفات از جایگاه بهتری برخوردار می‌باشد. زنبور پارازیتوئید *Habrobracon hebetor* Say به‌عنوان یک دشمن طبیعی مؤثر نیز از این قاعده مستثنی نیست. در این تحقیق اثر کشنده و زیرکشنده حشره‌کش‌های رایج آدامکتین[®] و پروتوس[®] و سیرینول[®] به دو روش تماسی و میزبان مسموم بر خصوصیات رشدی این زنبور بررسی گردید. آزمایش‌های زیست‌سنجی در شرایط آزمایشگاهی (دمای 25 ± 2 درجه سلسیوس، رطوبت نسبی 60 ± 5 درصد و روشنایی L16:D8) در پنج تکرار و هر تکرار با ۳۰ زنبور در روش تماسی و هر تکرار با ۱۵ لارو میزبان آزمایشگاهی (شب‌پره آرد، *Ephestia kuhniella* Zeller) در روش میزبان مسموم انجام شد. غلظت کشنده این تیمارها در روش تماسی روی این زنبور پارازیتوئید به ترتیب $1/38$ ، $0/37$ و $6/621$ میلی‌لیتر بر لیتر و روی لارو میزبان آزمایشگاهی برای این زنبور به ترتیب $0/49$ ، $2/155$ و $0/128$ میلی‌لیتر بر لیتر بدست آمد. نتایج نشان داد که بیشترین کل طول دوره‌ی رشدی این زنبور پس از تیمار شاهد ($25/95 \pm 0/79$ روز) مربوط به تیمار سیرینول در روش میزبان مسموم با غلظت زیرکشنده ($0/86 \pm 23/42$ روز) بود. بیشترین طول عمر حشرات ماده زنبور مربوط به تیمار سیرینول در کاربرد غلظت زیرکشنده به صورت تماسی ($30/31 \pm 0/17$ روز) و بیشترین طول عمر حشرات نر مربوط به کاربرد تیمار سیرینول در غلظت زیرکشنده در روش میزبان مسموم ($22/02 \pm 0/15$ روز) بود. بیشترین میزان تخم گذاشته‌شده در تیمار سیرینول در غلظت زیرکشنده به صورت کاربرد تماسی ($1/48 \pm 177/01$ عدد) مشاهده شد. نتایج نشان داد که تیمار سیرینول به صورت کاربرد تماسی کمترین اثر سوء را روی زنبور پارازیتوئید داشت.

واژه‌های کلیدی: آدامکتین، پروتوس، سیرینول، زیست‌سنجی، کنترل بیولوژیک

مقدمه

افزوده شده است. ولی در مدت زمان کوتاهی اثرات سوء مخرب آفت‌کش‌ها بر محیط‌زیست و آثار سوء مصرف آن‌ها بر روی انسان و سایر جانداران آشکار شد. با گسترش مبارزه بیولوژیکی و بکارگیری روش‌های غیرشیمیایی در مبارزه با آفات، دوران مدیریت تلفیقی آفات آغاز شد. زنبور پارازیتوئید *H. hebetor* علیه لارو بالپولکداران کاربرد وسیعی پیدا کرده است. این زنبور با حمله به مرحله لاروی میزبان‌های خود، از ادامه تغذیه و ایجاد خسارت جلوگیری می‌کند، در عین حال مراحل رشد و نمو را سریع طی می‌کند و نرخ پارازیتسم بالایی دارد. با توجه به اهمیت زنبور پارازیتوئید *H. hebetor* در کنترل بیولوژیک، اخیراً مطالعات مختلفی در بررسی فرآسنجه‌های رشدی آن انجام شده است و از میان مطالعات صورت گرفته می‌توان به بررسی‌های امیرمعافی و چی (۲) اشاره نمود. با توجه به استفاده‌ی زیاد از سموم شیمیایی در کنترل لاروهای بالپولکداران آفت که میزبان اصلی این زنبور می‌باشند، تعیین اثرات جانبی این سموم بر روی فرآسنجه‌های

رشد روزافزون جمعیت موجب نیاز غذایی شدید گردیده که سبب شده انسان در جهت تولید بیشتر محصولات کشاورزی اقدام نماید. با ظهور سموم شیمیایی مختلف و تولید و عرضه آن‌ها و تشویق کشاورزان به استفاده بیش از حد سموم، تأثیر سریع سموم در کنترل آفات و مصرف آسان، روزه‌روز بر وسعت سم‌پاشی علیه آفات گیاهی

۱، ۲ و ۳- به ترتیب دانشجوی دکتری و استادیاران حشره‌شناسی، گروه گیاه‌پزشکی، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران

*- نویسنده مسئول: (Email: hesami@iaushiraz.ac.ir)

۴- استادیار پژوهشی بخش تحقیقات گیاه‌پزشکی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان کرمان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرمان، ایران

به منظور پرورش بید آرد، در ظروف پلاستیکی به ابعاد ۵/۵×۵/۵ گرم مخم آرد گذاشته شد و سپس ۰/۱ گرم از تخم بید آرد به صورت یکنواخت روی آن پخش شد. این ظروف در دمای ثابت 25 ± 2 درجه سلسیوس، رطوبت نسبی 60 ± 5 درصد و دوره نوری ۱۶:۸ به مدت ۳۰ تا ۳۵ روز تا زمان ظهور حشرات کامل نگهداری شدند. سپس شب‌پره‌های بالغ به کمک دستگاه اسپراتور از ظرف‌ها جمع‌آوری و به منظور تخم‌ریزی به قیف‌هایی بافاصله‌ای در حدود سه سانتی‌متر بالاتر از مقواهای تیره‌رنگ منتقل شدند و به صورت روزانه تخم‌های ریخته شده توسط این شب‌پره‌ها جمع‌آوری و برای آلوده سازی آرد مجدداً مورد استفاده قرار گرفتند (۱۵).

جمع‌آوری و پرورش زنبور *Habrobracon hebetor*

حشرات کامل زنبور *H. hebetor* از انبارهای آلوده خرما به آفت شب‌پره هندی در شهرستان شهداد کرمان جمع‌آوری گردید و پس از شناسایی در مرکز تحقیقات کشاورزی کرمان، برای پرورش زنبور پارازیتوئید از لیوان‌های یک‌بارمصرف پلاستیکی استفاده گردید. ابتدا در هر لیوان تعداد ۱۰-۱۲ لارو سن چهارم بید آرد قرار داده شد و چهار جفت زنبور نر و ماده به آن اضافه گردید. برای تغذیه زنبورها از پنبه حاوی آب عسل ۱۰ درصد در کنار دیواره‌ی هر لیوان استفاده شد. پس از ۲۴ ساعت زنبورها بوسیله اسپراتور از ظرف خارج شده و به ظرف جدید منتقل گردیدند. ظروف در دمای 25 ± 2 سلسیوس و رطوبت 60 ± 5 درصد و دوره نوری ۱۶:۸ تا ظهور حشرات کامل نگهداری شدند (۱۵).

زیست‌سنجی زنبور *H. hebetor* به روش تماسی

در این مرحله از پتری‌دیش‌های پلاستیکی به قطر ۱۰ سانتی‌متر که درب آن‌ها به قطر دو سانتی‌متر بریده و با توری پوشیده شده بود استفاده شد. کف پتری‌دیش‌ها با کاغذ صافی مفروش گردید. ابتدا با یک پیش‌آزمایش زیست‌سنجی غلظت‌هایی که باعث مرگ‌ومیر ۲۵ تا ۷۵٪ جمعیت شدند، مشخص شد. غلظتی که حدود ۲۵ درصد تلفات ایجاد کرد به‌عنوان پایین‌ترین و غلظتی که حدود ۷۵ درصد تلفات را ایجاد کرد بالاترین غلظت مؤثر برای انجام آزمایش‌های اصلی انتخاب شد (۱۷). غلظت‌های استفاده‌شده در آزمایش تماسی عبارت بودند از: آبامکتین (۰/۰۳۸، ۰/۱۰۲، ۰/۲۶۹، ۰/۹۵۴، ۱/۰۹۶ و ۲ میلی‌لیتر بر لیتر)، پروتئوس (۰/۰۰۳، ۰/۰۱۳، ۰/۰۵۲، ۰/۱۶۵، ۰/۲ و ۰/۵ میلی‌لیتر بر لیتر) و سیرینول (۱، ۲/۰۸۹، ۳/۰۹۰، ۴/۵۷۰، ۶/۷۶۰ و ۱۰ میلی‌لیتر بر لیتر). ۳۰ عدد زنبور پارازیتوئید *H. hebetor* که ۲۴ ساعت از عمر آن‌ها گذشته بود درون هر پتری‌دیش آغشته به غلظت‌های مختلف سموم قرار داده شد این

رشدی زنبورهای زنده مانده، لازم به نظر می‌رسد تا بر اساس این نتایج در انتخاب سموم دقت لازم به عمل آید. رفیعی دستجردی (۱۶) اثرات کشندگی و زیرکشندگی آفت‌کش‌های تیودیکارب، پروفوفوس، اسپینوساد و هگزافلوموران را بر زنبور *H. hebetor* بررسی نموده و مشخص کرد که آفت‌کش‌های فوق سبب تأثیر سوء روی زادآوری و نسبت جنسی زنبور داشتند، اما طول عمر زنبور بوسیله این آفت‌کش‌ها تحت تأثیر قرار نگرفت. سرمدی (۱۹) مشخص کرد که در مرحله شفیرگی زنبور *H. hebetor* دو آفت‌کش ایندوکساکارب و ایمیداکلوپرید با غلظت توصیه‌شده مزرعه‌ای مرگ‌ومیری روی این زنبور نداشته و آفت‌کش دلتامترین را کم‌ضرر معرفی کرد. همچنین مشخص نمود که آفت‌کش دلتامترین دارای بیشترین اثر سوء بر فرآیندهای جمعیت زنبور *H. hebetor* بوده است. گروش (۱۳) کاهش باروری روزانه زنبور *H. hebetor* که با سم کاربایل تیمار شده بودند را نتیجه تغییرات فیزیولوژیک در سیستم تولیدمثل دانسته است. عابدی و همکاران (۱) در بررسی اثر کشنده و زیر کشنده‌ی حشره‌کش‌های آزادیراختین و سایپرمتین روی زنبور پارازیتوئید *H. hebetor* مشاهده کردند سایپرمتین سمیت حادتری روی مراحل لاروی و بلوغ این زنبور نسبت به آزادیراختین دارد. همچنین مهدوی و همکاران (۱۴) در بررسی اثر کشندگی و دموگرافی حشره‌کش‌های کلروپیریفوس و اسپینوزاد روی زنبور پارازیتوئید *H. hebetor* سازگاری نسبی بین استفاده از اسپینوزاد و این زنبور را مشاهده کردند. در تحقیق حاضر از حشره‌کش‌های آبامکتین و پروتئوس و سیرینول استفاده شد و اثرات جانبی آن‌ها روی این زنبور مفید به صورت کاربرد مستقیم (تماسی) و غیر مستقیم (میزبان مسموم) مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روش‌ها

سموم مورد آزمایش

- آبامکتین[®] (۱.۸٪ EC): حشره‌کش و کنه‌کش با اثر تماسی و فعالیت سیستمیک محدود از گروه Avermectin می‌باشد. این محصول از شرکت تولیدات پاک سم ایرانیان تهیه گردید.
- پروتئوس[®] (تیاکلوپراید+دلتامترین ۱۱٪ OD): حشره‌کشی تماسی و سیستمیک از گروه کلرونیکونیتیل و پیرتروئید است. این محصول شرکت بایر آلمان می‌باشد.
- سیرینول[®] (سیرینول): حشره‌کش تماسی حاوی عصاره‌ی روغنی سیر که توسط شرکت کیمیا سبزآور عرضه می‌گردد و با فرمولاسیون مایع غلیظ امولسیون شونده می‌باشد.

پرورش بید آرد (*Ephestia kuehniella* (Lep., Pyralidae) Zeller

۲۴ ساعت از بین زنبورهای زنده مانده، یک جفت زنبور پارازیتوئید نر و ماده انتخاب و به همراه چهار عدد لارو سن آخر بید آرد به درون لیوان‌های یک‌بارمصرف جدید حاوی پنبه آغشته به آب و عسل منتقل شدند. درب لیوان‌ها با توری بسته شد. این لیوان‌ها با لیوان‌های حاوی لارو سالم روزانه تعویض شده و لاروهای هر لیوان به‌صورت مجزا نگهداری می‌شدند. این عمل تا پایان عمر زنبور ماده ادامه یافت. میزان تخم‌ریزی زنبورها به‌صورت روزانه تا پایان عمر آن‌ها شمارش و ثبت گردید. این آزمایش برای هر تیمار در ۱۵ تکرار که هر تکرار حاوی یک جفت زنبور نر و ماده بود انجام شد. در طول آزمایش تمام مراحل تخم، لارو، شفیرگی و حشره کامل هر ظرف به‌طور روزانه مورد بررسی و طول مدت هر مرحله رشدی، تلفات مراحل مختلف، زمان ظهور حشرات کامل و جنسیت آن‌ها ثبت گردید (۱۵). تجزیه داده‌ها با نرم‌افزار SPSS و تجزیه آماری ANOVA مورد ارزیابی قرار گرفتند.

تأثیر غلظت کشنده سموم روی فرآسنجه‌های رشدی به روش میزبان مسموم

جهت انجام این آزمایش ابتدا درون هر لیوان میزبان آلوده شده با هر یک از سموم با غلظت کشنده قرار داده شد و در هر ظرف ۱۵ لارو سن دوم بید آرد قرار داده شد. پس از ۷۲ ساعت لاروهای زنده مانده مربوط به هر تیمار به لیوان‌های تازه با آرد سالم منتقل شدند و به مدت ۲۴ ساعت در مجاورت زنبور ماده جفت‌گیری کرده قرار داده شدند. پس از اطمینان از تخم‌گذاری زنبور روی لاروهای شب‌پره بید آرد، لاروها به صورت تکی به پتری سالم منتقل و روزانه مراحل زندگی زنبور (تخم، لارو، شفیره و حشره کامل) بررسی و ثبت شد (۸). این آزمایش در پنج تکرار برای هر تیمار انجام شد. داده‌های مربوط به هر دو روش آزمایش با استفاده از نرم‌افزار Two Sex Life Table (v:2015.002) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت (۴ و ۶). فرآسنجه‌های مختلفی شامل نسبت بقا، مراحل مختلف رشدی، طول دوره‌های زیستی (Longevity) مراحل مختلف رشدی، طول دوره‌های تخم‌ریزی زنبور، طول دوره‌ی زندگی حشرات نر و ماده، میزان تخم‌ریزی و نسبت جنسی زنبور *H. hebetor* با دز کشنده و زیرکشنده در روش تماسی و میزبان مسموم بررسی شدند.

نتایج

زیست‌سنجی: نتایج آزمایش‌های مربوط به زیست‌سنجی زنبور پارازیتوئید و لارو شب‌پره بید آرد و تعیین غلظت‌های کشنده و زیرکشنده سموم مورد آزمایش در جداول ۱ و ۲ آمده است.

پتری‌ها به اتاق رشد منتقل شده و پس از ۲۴ ساعت تعداد حشرات زنده و مرده شمارش شد (۱۵). برای هر غلظت پنج تکرار انجام شد. در تیمار شاهد از آب مقطر استفاده گردید. سپس با استفاده از نرم‌افزار Probit Analysis-MSChart محاسبه غلظت کشنده و زیرکشنده و تجزیه داده‌ها انجام شد (۵).

زیست‌سنجی لارو شب‌پره بید آرد

لارو شب‌پره بید آرد به‌عنوان میزبان زنبور با تیمارهای مختلف سموم فوق‌آلوده و غلظت کشنده برای آن‌ها تعیین شد. غلظت‌های استفاده شده در آزمایش تماسی عبارت بودند از: آبامکتین (۰/۳، ۰/۵، ۰/۷، ۰/۸ و ۱ میلی‌لیتر بر لیتر)، پروتوس (۰/۱۳، ۰/۳، ۰/۵، ۰/۸ و ۱ میلی‌لیتر بر لیتر) و سیرینول (۰/۰۱، ۰/۰۱، ۰/۰۴، ۰/۱۲۵، ۰/۲۱۱ و ۱ میلی‌لیتر بر لیتر). آزمایش زیست‌سنجی روی لاروهای میزبان درون لیوان‌های یک‌بارمصرف (۴/۵×۸ سانتی‌متر) انجام شد. ۱۰ گرم آرد گندم سبوس‌دار درون هر لیوان ریخته و مقدار ۳/۵ سی‌سی از غلظت‌های مختلف هر حشره‌کش به‌صورت یکنواخت روی آرد اسپری شد و مخلوط گردید. در هر ظرف ۱۵ لارو سن دوم بید آرد وارد شد (۹). این کار در پنج تکرار انجام شد. پس از ۷۲ ساعت تعداد لاروهای زنده و مرده شمارش شد و با نرم‌افزار Probit Analysis-MSChart غلظت‌های کشنده و زیرکشنده تعیین گردید (۵). HQ (Hazard Quotient): مقایسه‌ی نسبت انتخابی یک حشره‌کش بوسیله‌ی ضریب خطر) از تقسیم میزان توصیه شده برای کاربرد یک سم (برحسب گرم بر هکتار یا لیتر بر هکتار) بر میزان سمیت سم بر موجود هدف که با LC_{50} مشخص می‌شود تعیین گردید. اگر نسبت HQ از یک بیشتر باشد ($HQ > 1$) نشان‌دهنده‌ی این است که این سم برای موجود هدف سمیت بالایی دارد و خطرناک است حتی ممکن است ۵۰٪ از موجودات هدف را از بین ببرد (۳).

تأثیر غلظت کشنده و زیرکشنده سموم روی فرآسنجه‌های رشدی به روش تماسی

در این مطالعه اثرات غلظت‌های کشنده و زیرکشنده حشره‌کش‌ها روی فرآسنجه‌های زیستی پارازیتوئید *H. hebetor* مورد بررسی قرار گرفت. بدین منظور تمامی سطوح درونی لیوان یک‌بار مصرف (۴/۵×۸ سانتی‌متر) با دو سی‌سی از غلظت‌های کشنده و زیرکشنده‌ی حشره‌کش‌ها آغشته گردید و پس از خشک شدن، درون هر لیوان ۱۵ جفت زنبور نر و ماده یک‌روزه رهاسازی شد و آب به‌عنوان تیمار شاهد در نظر گرفته شد. به‌منظور تغذیه زنبورها روی سطح کناری هر لیوان پنبه‌ی آغشته به آب عسل ۱۰٪ تعبیه گردید. لیوان‌ها به اتاق رشد (دمای 25 ± 2 درجه سلسیوس و رطوبت نسبی 60 ± 5 درصد و دوره نوری ۱۶:۸ ساعت روشنایی) منتقل شدند. بعد از

جدول ۱- نتایج آزمایش زیست‌سنجی زنبور *H. hebetor* در روش تماسیTable 1- Results of bioassay test of *H. hebetor* in contact method

حشره‌کش‌ها Insecticides	LC ₃₀ (ml/l)	LC ₅₀ (ml/l)	ضریب کای Chi square	درجه آزادی df	یکنواختی Hetero	شیب خط Slop±SE	ضریب خطر HQ
Abamectin	0.276	1.38	0.006	5	0.01	0.749±0.688	0.43
Proteus	0.0086	0.037	0.0643	5	0.03	0.815±0.93	3.33
Sirinol	0.369	6.621	3.102	5	0.52	0.419±0.85	0.301

جدول ۲- نتایج آزمایش زیست‌سنجی لارو *E. kuehniella*Table 2- Results of bioassay test of *E. kuehniella* larvae

حشره‌کش‌ها Insecticides	LC ₃₀ (ml/l)	LC ₅₀ (ml/l)	ضریب کای Chi square	درجه آزادی df	یکنواختی Hetero	شیب خط Slop±SE	ضریب خطر HQ
Abamectin	0.179	0.490	7.976	4	1.99	1.199±0.34	1.22
Proteus	0.982	2.155	4.07	4	1.018	1.535±0.409	1.46
Sirinol	0.004	0.138	0.577	4	0.14	0.361±0.3	0.53

جدول ۳ و ۴ آورده شده است. بیشترین نسبت بقاء پس از تیمار شاهد در مراحل قبل از بلوغ در تیمار سیرینول در غلظت کشنده مشاهده شد و بیشترین نسبت بقاء حشرات ماده بالغ تیمار شده با غلظت کشنده‌ی سیرینول در روش تماسی ثبت شد.

تأثیر غلظت‌های کشنده و زیرکشنده سموم روی

فرآیندهای رشدی زنبور *H. hebetor*

نتایج مرگ‌ومیر مراحل مختلف رشدی زنبور پارازیتوئید تیمار شده با غلظت‌های کشنده و زیرکشنده حشره‌کش‌های مورد آزمایش در

جدول ۳- نسبت بقاء زنبور *H. hebetor* تیمار شده با سموم مختلف در روش میزبان مسمومTable 3- Survival rate (SR) of *H. hebetor* treated with different insecticides in poison-host method

حشره‌کش‌ها Insecticides	مراحل رشدی Stages		تخم Egg	لارو ۱ L ₁	لارو ۲ L ₂	لارو ۳ L ₃	شفیره Pupa	ماده Female	نر Male
	عوامل Factors								
Abamectin	SR (LC ₅₀)		1	0.92	0.91	0.91	0.75	0.46	0.29
	SR (LC ₃₀)		1	1	1	0.91	0.76	0.47	0.27
Proteus	SR (LC ₅₀)		1	0.94	0.92	0.91	0.80	0.40	0.32
	SR (LC ₃₀)		1	0.95	0.95	0.87	0.80	0.25	0.32
Sirinol	SR (LC ₅₀)		1	0.98	0.97	0.97	0.83	0.51	0.34
	SR (LC ₃₀)		1	0.96	0.96	0.88	0.85	0.50	0.38
Control	Water		1	0.98	0.93	0.92	0.92	0.67	0.25

جدول ۴- نسبت بقاء زنبور *H. hebetor* تیمار شده با سموم مختلف در روش تماسیTable 4- Survival rate (SR) of *H. hebetor* treated with different insecticides in contact method

حشره‌کش‌ها Insecticides	مراحل رشدی Stages		تخم Egg	لارو ۱ L ₁	لارو ۲ L ₂	لارو ۳ L ₃	شفیره Pupa	ماده Female	نر Male
	عوامل Factors								
Abamectin	SR (LC ₅₀)		1	0.86	0.80	0.80	0.80	0.47	0.31
	SR (LC ₃₀)		1	0.85	0.80	0.80	0.80	0.47	0.33
Proteus	SR (LC ₅₀)		1	0.75	0.63	0.63	0.63	0.31	0.32
	SR (LC ₃₀)		1	0.84	0.75	0.75	0.75	0.40	0.35
Sirinol	SR (LC ₅₀)		1	0.87	0.82	0.82	0.82	0.49	0.35
	SR (LC ₃₀)		1	0.87	0.83	0.83	0.83	0.48	0.35
Control	Water		1	0.98	0.93	0.92	0.92	0.67	0.25

تماسی و میزان مسموم در جداول ۵ و ۶ آمده است. تمامی تیمارهای مورد استفاده در این تحقیق در روش تماسی با غلظت کشنده و زیرکشنده سبب کاهش طول دوره‌ی تفریح تخم نسبت به شاهد شده است. در خصوص طول دوران قبل از بلوغ، در غلظت زیرکشنده تنها تیمار سیرینول سبب کاهش معنی‌دار طول این دوران شده اما در غلظت کشنده سیرینول و پروتوس نیز این کاهش را نشان می‌دهد. در کل استفاده از غلظت‌های زیرکشنده و کشنده سبب کاهش مجموع طول مراحل رشدی زنبور به صورت معنی‌دار شده است که در هر دو غلظت بکار رفته پروتوس بیشترین کاهش را نشان می‌دهد.

در روش میزان مسموم بیشترین نسبت بقاء مراحل قبل از بلوغ در تیمار سم سیرینول مشاهده شد. به علاوه حشرات کامل ماده تیمار شده با غلظت کشنده‌ی سیرینول بیشترین نسبت بقاء را داشتند. در کل در روش میزان مسموم نسبت بقاء بالاتر از روش تماسی ثبت شد.

بررسی طول دوره‌های زیستی (Longevity) مراحل مختلف رشدی زنبور *H. hebetor*

بررسی طول دوره‌های زیستی مراحل مختلف رشدی زنبور *H. hebetor* تحت تأثیر غلظت کشنده و زیرکشنده تیمارها با روش

جدول ۵- طول دوره‌های زیستی (روز) مراحل مختلف زنبور *H. hebetor* تیمار شده با حشره‌کش‌ها در روش تماسی
Table 5- Longevity (days) of different stages of *H. hebetor* treated with insecticides in contact method

مراحل رشد Life stages	دوز Dose	آبامکتین Abamectin	پروتوس Proteus	سیرینول Sirinol	شاهد Control	تجزیه داده‌ها Analysis
تخم Egg	LC ₃₀	1.85±0.03 ^b	1.88±0.03 ^b	1.54±0.05 ^c	1.99±0.01 ^a	F _{3,354} =2143.71 Sig=0
	LC ₅₀	1.93±0.02 ^a	1.88±0.03 ^b	1.59±0.05 ^c	1.99±0.01 ^a	F _{3,346} =2457.29 Sig=0
لارو سن ۱ L ₁	LC ₃₀	1.01±0.01 ^a	1.01±0.03 ^a	1.01±0.01 ^a	1.01±0.04 ^a	F _{3,354} =0.01 Sig=0.99
	LC ₅₀	1.03±0.01 ^a	1.01±0.01 ^a	1.01±0.01 ^a	1.03±0.01 ^a	F _{3,346} =0.24 Sig=0.995
لارو سن ۲ L ₂	LC ₃₀	1.01±0.01 ^a	1.01±0.03 ^a	1.01±0.03 ^a	1.01±0.01 ^a	F _{3,331} =0.3 Sig=0.82
	LC ₅₀	1.01±0.01 ^a	1.02±0.01 ^a	1.03±0.01 ^a	1.01±0.01 ^a	F _{3,318} =0.38 Sig=0.76
لارو سن ۳ L ₃	LC ₃₀	1.96±0.02 ^a	1.96±0.02 ^a	1.96±0.01 ^a	1.97±0.02 ^a	F _{3,330} =3.27 Sig=0.021
	LC ₅₀	1.89±0.03 ^a	1.95±0.02 ^a	1.96±0.02 ^a	1.97±0.02 ^a	F _{3,317} =165.75 Sig=0
شفیره Pupa	LC ₃₀	4.44±0.05 ^a	4.52±0.05 ^a	4.35±0.05 ^b	4.32±0.05 ^b	F _{3,330} =205.79 Sig=0
	LC ₅₀	4.46±0.05 ^a	3.94±0.10 ^c	4.67±0.04 ^a	4.32±0.05 ^b	F _{3,317} =1874.20 Sig=0
حشره کامل Adult	LC ₃₀	15.10±0.49 ^b	13.87±0.42 ^c	15.99±0.57 ^b	17.45±0.49 ^a	F _{3,330} =750.65 Sig=0
	LC ₅₀	14.36±0.42 ^b	14.14±0.52 ^b	14.61±0.45 ^b	17.45±0.49 ^a	F _{3,317} =1169.59 Sig=0
دوران قبل از بلوغ Pre adult	LC ₃₀	10.24±0.06 ^a	10.35±0.07 ^a	9.87±0.07 ^b	10.28±0.06 ^a	F _{3,330} =752.40 Sig=0
	LC ₅₀	10.45±0.06 ^a	9.75±0.10 ^c	10.20±0.07 ^b	10.28±0.06 ^a	F _{3,317} =1024.04 Sig=0
مجموع طول مراحل رشدی Total longevity	LC ₃₀	20.67±1.02 ^b	18.81±1.01 ^c	21.80±1.02 ^{ab}	25.84±0.79 ^a	F _{3,330} =692.40 Sig=0
	LC ₅₀	20.31±0.97 ^b	15.93±1.09 ^c	20.73±0.96 ^b	25.84±0.79 ^a	F _{3,317} =1326.20 Sig=0

* حروف غیر مشابه در هر ردیف نشان‌دهنده اختلاف معنی‌دار در سطح ۵٪ می‌باشد.

*Different letters within each row show significant differences at P<0.05 (Tukey test).

طول دوره‌ی زیستی زنبور پارازیتوئید تیمار شده با تیمارهای مختلف در این تحقیق نشان می‌دهد که استفاده از غلظت کشنده و زیرکشنده به روش میزان مسموم سبب کاهش این آماره شده است بیشترین کاهش نسبت به شاهد در استفاده از غلظت زیر کشنده تیمار آبامکتین و غلظت کشنده‌ی سیرینول می‌باشد.

در روش میزان مسموم تمامی تیمارها سبب کاهش دوره‌ی تفریح تخم شده که در سیرینول این میزان در هر دو غلظت کمتر است. در دوره‌ی پیش از بلوغ در غلظت کشنده و زیرکشنده تیمارها سبب افزایش طول عمر این دوره حشرات شده است. بیشترین طول عمر دوره‌ی قبل از بلوغ در روش میزان مسموم در سیرینول با غلظت زیرکشنده و آبامکتین با غلظت کشنده مشاهده شد. نتایج کلی

جدول ۶- طول دوره‌های زیستی (روز) مراحل مختلف زنبور *H. hebetor* تیمار شده با حشره‌کش‌ها در روش میزبان مسموم

Table 6- Longevity (days) of different stages of *H. hebetor* treated with insecticides in poisonous host method

مراحل رشد Life stages	دوز Dose	آبامکتین Abamectin	پروتئوس Proteus	سیرینول Sirinol	شاهد Control	تجزیه داده‌ها Analysis
تخم Egg	LC ₃₀	1.86±0.03 ^b	1.78±0.04 ^c	1.70±0.04 ^d	1.99±0.01 ^a	F _{3,409} =1119.56 Sig=0
	LC ₅₀	1.93±0.02 ^b	1.86±0.03 ^c	1.79±0.04 ^c	1.99±0.01 ^a	F _{3,384} =868.84 Sig=0
لارو سن ۱ L ₁	LC ₃₀	1.01±0.01 ^a	1.03±0.01 ^a	1.03±0.01 ^a	1.01±0.01 ^a	F _{3,409} =0.014 Sig=0.998
	LC ₅₀	1.02±0.01 ^a	1.01±0.01 ^a	1.01±0.01 ^a	1.01±0.01 ^a	F _{3,383} =0.198 Sig=1
لارو سن ۲ L ₂	LC ₃₀	1.04±0.01 ^b	1.03±0.04 ^b	1.71±0.04 ^a	1.01±0.01 ^b	F _{3,404} =1123.312 Sig=0
	LC ₅₀	1.01±0.01 ^a	1.03±0.01 ^a	1.03±0.01 ^a	1.01±0.01 ^a	F _{3,378} =0.182 Sig=0.90
لارو سن ۳ L ₃	LC ₃₀	3.56±0.05 ^a	1.97±0.02 ^c	2.61±0.05 ^b	1.97±0.02 ^c	F _{3,369} =27105.60 Sig=0
	LC ₅₀	1.95±0.02 ^c	1.98±0.01 ^b	2.74±0.04 ^a	1.97±0.02 ^b	F _{3,365} =14453.96 Sig=0
شفیره Pupa	LC ₃₀	4.86±0.04 ^b	4.64±0.07 ^b	6.68±0.05 ^a	4.32±0.05 ^d	F _{3,324} =30419.21 Sig=0
	LC ₅₀	5.61±0.05 ^a	5.27±0.04 ^b	4.81±0.04 ^c	4.32±0.05 ^d	F _{3,324} =9774.21 Sig=0
حشره کامل Adult	LC ₃₀	9.08±0.22 ^c	12.39±0.34 ^b	12.78±0.43 ^b	17.57±0.05 ^a	F _{3,324} =7368.16 Sig=0
	LC ₅₀	11.93±0.39 ^b	11.63±0.33 ^b	10.12±0.21 ^c	17.57±0.05 ^a	F _{3,324} =6766.95 Sig=0
دوران قبل از بلوغ Pre adult	LC ₃₀	12.42±0.07 ^b	10.34±0.07 ^c	13.78±0.08 ^a	10.28±0.06 ^c	F _{3,324} =38456.24 Sig=0
	LC ₅₀	11.47±0.06 ^a	11.08±0.06 ^c	11.24±0.09 ^b	10.28±0.06 ^d	F _{3,324} =4416.91 Sig=0
مجموع طول مراحل رشدی Total longevity	LC ₃₀	18.70±0.56 ^c	16.44±0.72 ^d	23.42±0.86 ^b	25.95±0.79 ^a	F _{3,324} =4841.73 Sig=0
	LC ₅₀	19.32±0.80 ^c	20.12±0.67 ^b	18.19±0.58 ^a	25.95±0.79 ^a	F _{3,324} =4649.08 Sig=0

* حروف غیر مشابه در هر ردیف نشان‌دهنده اختلاف معنی‌دار در سطح ۵٪ می‌باشد.

*Different letters within each row show significant differences at P<0.05 (Tukey test).

جدول ۷- طول دوره قبل از تخم‌ریزی و دوره تخم‌ریزی زنبور *H. hebetor* تیمار شده با سموم مختلف در دو روش تماسی و میزبان مسموم

Table 7- Total pre Oviposition period (TPOP) and Ovi-day of *H. hebetor* treated with insecticides in contact and poisonous-host methods

حشره‌کش‌ها Insecticide	دوز Dose	روش تماسی Contact method		روش میزبان مسموم Poisonous-host method	
		دوره تخم‌ریزی Ovi-day	دوره قبل از تخم‌ریزی TPOP	دوره تخم‌ریزی Ovi-day	دوره قبل از تخم‌ریزی TPOP
		Abamectin	LC ₃₀	13.93±0.18 ^c	12.49±0.11 ^c
	LC ₅₀	13.17±0.35 ^f	13.26±0.13 ^a	10.06±0.42 ^d	13.96±0.09 ^{bc}
Proteus	LC ₃₀	12.75±0.25 ^g	13.05±0.07 ^b	12.25±0.24 ^c	12.30±0.07 ^f
	LC ₅₀	15.87±0.41 ^c	11.44±0.15 ^f	11.35±0.21 ^c	13.25±0.06 ^e
Sirinol	LC ₃₀	18.19±0.12 ^a	11.92±0.08 ^e	13.20±0.07 ^b	16.02±0.09 ^a
	LC ₅₀	16.01±0.17 ^d	12.45±0.08 ^c	8.75±0.07 ^e	13.05±0.07 ^d
Control	water	17.80±0.31 ^b	12.15±0.06 ^d	17.91±0.31 ^a	12.19±0.05 ^g
Analysis	LC ₃₀	F _{3,202} =6973.77	F _{3,202} =1685.49	F _{3,195} =24134.52	F _{3,195} =25187.17
	LC ₅₀	F _{3,194} =2467.44	F _{3,194} =2475.72	F _{3,204} =11814.12	F _{3,204} =5619.20
	Total	F _{6,410} =2422.19	F _{6,410} =896.97	F _{6,410} =1060.02	F _{6,410} =3295.59

* حروف غیر مشابه در هر ردیف نشان‌دهنده اختلاف معنی‌دار در سطح ۵٪ می‌باشد.

*Different letters within each column show significant differences at P<0.05 (Tukey test).

غلظت زیرکشنده به روش تماسی و میزبان مسموم در جدول ۷ آمده است. در خصوص دوره‌ی قبل از تخم‌ریزی (TPOP) در روش کاربرد

بررسی طول دوره‌های تخم‌ریزی زنبور *H. hebetor* تیمار شده با بررسی طول دوره تخم‌ریزی زنبور *H. hebetor* تیمار شده با

طول دوره‌ی زندگی حشرات نر و ماده، میزان تخم‌ریزی و نسبت جنسی

طول دوره‌ی زندگی حشرات نر و ماده، میزان تخم‌ریزی و نسبت جنسی با غلظت کشنده و زیرکشنده در روش تماسی و میزبان مسموم در جداول ۸ و ۹ آمده است. در روش تماسی طول دوره‌ی زندگی حشرات ماده و نر در تیمارهای این تحقیق نشان می‌دهد که کاربرد این تیمارها سبب کاهش معنی‌داری در طول دوره‌ی زندگی حشرات ماده و نر نسبت به شاهد شده است. بیشترین کاهش در غلظت کشنده‌ی پروتئوس مشاهده گردید و کمترین کاهش در غلظت زیرکشنده‌ی سیرینول بود. همچنین مجموع تخم‌های گذاشته‌شده توسط یک حشره‌ی ماده در تمام تیمارها نسبت به شاهد کاهش یافته بود که بیشترین کاهش مربوط به غلظت زیرکشنده‌ی پروتئوس و کمترین کاهش مربوط به غلظت کشنده و زیرکشنده‌ی سیرینول بود. تیمارهای بکار رفته در این آزمایش سبب تغییرات نسبت جنسی نسبت به شاهد شده است بدین صورت که کاربرد غلظت کشنده‌ی سیرینول سبب افزایش نسبت جنسی ماده به نر شده و سایر تیمارها سبب کاهش این نسبت شدند (جدول ۸).

تماسی غلظت زیرکشنده‌ی تیمار پروتئوس نسبت به شاهد سبب افزایش این دوره به صورت معنی‌داری شده است و سیرینول این دوره را به صورت معنی‌داری کاهش داده است. در غلظت کشنده‌ی آبامکتین سبب افزایش این دوره به صورت معنی‌داری نسبت به شاهد شده و پروتئوس مجدد این دوره را کاهش داده است. در خصوص دوره‌ی تخم‌ریزی (Ovi-day) کاربرد غلظت زیرکشنده به صورت تماسی نتایج نشان داد که سیرینول این دوره را نسبت به شاهد افزایش داده و سایر تیمارها سبب کاهش دوره‌ی تخم‌ریزی نسبت به شاهد شده است. در غلظت کشنده کلیه تیمارها نسبت به شاهد کاهش نشان می‌دهند. در روش میزبان مسموم طول دوره‌ی قبل از تخم‌ریزی (TPOP) در تمامی تیمارهای بکار رفته در غلظت کشنده و زیرکشنده‌ی افزایش یافته و بیشترین میزان این مقدار در کاربرد غلظت زیرکشنده‌ی آبامکتین می‌باشد. در خصوص دوره‌ی تخم‌ریزی (Ovi-day) همین روند مشاهده شده و کمترین میزان طول دوره تخم‌ریزی در تیمار آبامکتین با غلظت زیرکشنده مشاهده می‌شود.

جدول ۸- طول دوره زندگی حشرات ماده و نر، میزان تخم‌ریزی و نسبت جنسی زنبور *H. hebetor* تیمار شده به روش تماسی

Table 8- Female and male Longevity, eggs laid and sex ratio of *H. hebetor* treated in contact method

حشره‌کش‌ها Insecticide	دوز Dose	عمر ماده Female L.	عمر نر Male L.	تعداد تخم total egg	نسبت جنسی (ماده/نر) Sex ratio(F/M)
Abamectin	LC ₃₀	28.91±0.02 ^b	20.44±0.14 ^b	93.91±1.49 ^e	0.58
	LC ₅₀	27.76±0.18 ^b	20.16±0.21 ^c	113.89±3.11 ^d	0.61
Proteus	LC ₃₀	27.75±0.26 ^c	20.17±0.18 ^d	71.05±2.03 ^f	0.53
	LC ₅₀	27.55±0.22 ^d	20.34±0.23 ^c	156.22±10.86 ^c	0.49
Sirinol	LC ₃₀	30.31±0.17 ^b	19.74±0.15 ^b	177.01±1.48 ^b	0.57
	LC ₅₀	28.47±0.20 ^b	19.89±0.15 ^c	172.26±5.18 ^b	0.57
Control	water	30.21±0.34 ^a	21.08±0.25 ^a	227.47±3.30 ^a	0.58
Analysis		F _{6,342} =1282.90 Sig=0	F _{6,232} =193.67 Sig=0	F _{6,331} =230.56 Sig=0	-

* حروف غیر مشابه در هر ردیف نشان‌دهنده اختلاف معنی‌دار در سطح ۵٪ می‌باشد.

*Different letters within each column show significant differences at P<0.05 (Tukey test).

جنسی ماده به نر نسبت به شاهد شده و در سایر تیمارها این مقدار افزایش یافته است (جدول ۹). مقایسه‌ی دو روش کاربرد نشان می‌دهد میزان تخم‌ریزی یک حشره‌ی ماده در طول زندگی در روش میزبان مسموم (با میانگین $3/60 \pm 109/07$) سبب کاهش معنی‌داری نسبت به روش تماسی (با میانگین $3/26 \pm 141/98$) شده است (df=661 و t=6.76 و Sig=0). در طول دوره‌ی زندگی یک حشره‌ی ماده بین دو

در روش میزبان مسموم، طول زندگی نر و ماده نسبت به شاهد کاهش یافته که بیشترین میزان کاهش در غلظت زیرکشنده‌ی آبامکتین مشاهده شد. کاربرد این روش آزمایش نیز سبب کاهش میزان تخم‌ریزی نسبت به شاهد گردید که بیشترین میزان کاهش در غلظت زیرکشنده‌ی آبامکتین مشاهده شد. تغییرات نسبت جنسی نشان داد که تنها کاربرد سیرینول به این روش سبب کاهش نسبت

روش کاربرد اختلاف معنی‌داری وجود دارد ($t=14.31$ و $df=685$) و اما در میزان طول عمر حشرات نر اختلاف معنی‌داری بین این دو روش وجود ندارد ($t=0.51$ و $df=460$) ($Sig=0.61$).
روش کاربرد تماسی میزان طول عمر حشره‌ی ماده ($Sig=0$) بیشتر از روش میزبان مسموم ($28/90 \pm 0/06$) بود ($26/43 \pm 0/16$)

جدول ۹- طول دوره زندگی حشرات ماده و نر، میزان تخم‌ریزی و نسبت جنسی زنبور *H. hebetor* تیمار شده به روش میزبان مسموم

Table 9- Female and male Longevity, eggs laid and sex ratio of *H. hebetor* treated in poisonous host method

حشره کش ها Insecticide	دوز Dose	عمر ماده Female L.	عمر نر Male L.	تعداد تخم total egg	نسبت جنسی (ماده/نر) Sex ratio(F/M)
Abamectin	LC30	23.08±0.10 ^{cd}	18.56±0.19 ^f	36.14±0.64 ^f	0.64
	LC50	25.04±0.49 ^{bc}	20.79±0.25 ^c	47.54±3.69 ^e	0.61
Proteus	LC30	25.71±0.31 ^b	20.01±0.19 ^d	88.41±3.13 ^c	0.61
	LC50	25.16±0.16 ^b	18.81±0.20 ^f	87.47±1.47 ^c	0.61
Sirinol	LC30	30.23±0.26 ^a	22.02±0.15 ^a	93.48±1.51 ^b	0.55
	LC50	22.85±0.17 ^d	19.62±0.30 ^e	66.17±0.71 ^d	0.54
Control	water	30.36±0.35 ^a	21.12±0.25 ^b	227.47±3.33 ^a	0.58
Analysis		F6,345=6118.79 Sig=0	F6,230=1136.19 Sig=0	F6,302=697.65 Sig=0	-

* حروف غیر مشابه در هر ردیف نشان‌دهنده اختلاف معنی‌دار در سطح احتمال ۵٪ می‌باشد.

*Different letters within each column show significant differences at $P<0.05$ (Tukey test).

بحث

در این پژوهش غلظت زیرکشنده تیمارهای بکار رفته باعث کاهش میزان تخم‌ریزی در زنبور *H. hebetor* نسبت به تیمار شاهد شد. که این نتیجه با نتایج گلین و همکاران (۱۱) روی سن شکارگر *O. insidiosus* تیمار شده با حشره‌کش‌های ایندوکساکارب و ایمیداکلوپراید نیز مطابقت دارد. رفیعی دستجردی و همکاران (۱۶) کاهش نتاج در مقایسه با شاهد در زنبورهای *H. hebetor* تیمار شده با غلظت‌های زیرکشنده‌ی اسپینوساد، پروفونوس، تیودیکارب و هگزافلوموران گزارش نمودند. کاهش تخم‌ریزی توسط دستنوکس و همکاران (۷) روی زنبور پارازیتوئید *Aphidius ervi* در معرض غلظت زیرکشنده‌ی لامبادا- سی هالوتین نیز مشاهده شد. ترن و همکاران (۲۱) کاهش تعداد تخم‌های گذاشته‌شده روی میزبان توسط زنبور پارازیتوئید *Neochrysocharis formosa* تیمار شده با آفت‌کش ایمیداکلوپراید گزارش نمودند.

در این تحقیق مقدار HQ در حشره‌کش‌های آدامکتین و پروتئوس و سیرینول با روش تماسی به ترتیب ۰/۴۳، ۰/۳۳ و ۰/۳۰ بدست آمد. صابر و عابدی (۱۸) در بررسی تأثیر متوکسی فنوزاید و پیریدالیل روی لارو زنبور پارازیتوئید *H. hebetor* مقدار HQ را برای حشره‌کش متوکسی فنوزاید ۱/۷ و برای پیریدالیل ۰/۶ بدست آوردند. همچنین عابدی و همکاران (۱) در بررسی تأثیر غلظت کشنده و زیرکشنده آزادیراکتین و سایبرترین روی *H. hebetor* مقدار HQ را برای نیم گارد، بیو نیم و سایبرترین به ترتیب ۲/۳، ۲/۲ و ۳۷ بدست آوردند که با نتایج ما متفاوت بود که این اختلاف ناشی از نوع حشره‌کش و

در تحقیق حاضر در غلظت زیرکشنده با کاربرد تماسی حشره‌کش‌های آدامکتین و پروتئوس و سیرینول و شاهد طول عمر یک نسل این زنبور به ترتیب ۲۰/۶۷±۱/۰۲، ۱۸/۸۱±۱/۰۱ و ۲۱/۸±۱/۰۲ و ۲۵/۸۴±۰/۷۹ روز بدست آمد. فولادی و همکاران (۱۰) طول عمر یک نسل زنبور *H. hebetor* تیمار شده با آب و غلظت زیر کشنده‌ی LC₂₅ حشره‌کش‌های آزادیراکتین، فلونیکامید، تیاکلوپراید و تیوسیکلام به روش تماسی را به ترتیب ۱۷/۶۸±۰/۱۹، ۱۷/۸۲±۰/۲۱، ۱۷/۹۶±۰/۱۷ و ۱۷/۹۸±۰/۱۵ روز گزارش نمود که با نتایج فوق متفاوت است که این تفاوت به دلیل نوع سموم بکار رفته، غلظت کاربرد و روش تجزیه داده‌ها می‌باشد.

در آزمایش حاضر استفاده از غلظت زیرکشنده‌ی حشره‌کش‌های آدامکتین و پروتئوس و سیرینول باعث کاهش طول عمر حشره کامل در زنبور پارازیتوئید *H. hebetor* نسبت به تیمار شاهد شد که این کاهش طول عمر نتایج گلین و همکاران (۱۱) بر روی سن شکارگر *Orius insidiosus* و گلمحمدی و همکاران (۱۲) بر روی بالتوری سبز، *Crysoperla carnea* نیز دیده می‌شود. همچنین عابدی و همکاران (۱) در بررسی اثرات کشندگی و زیرکشنده‌ی دو فرمولاسیون تجاری حشره‌کش آزادیراکتین روی زنبور *H. hebetor* هم کاهش طول عمر حشرات را گزارش کردند. کاهش طول عمر با کاربرد غلظت‌های زیرکشنده‌ی آفت‌کش‌ها توسط رفیعی دستجردی (۱۶) در زنبور *H. hebetor* نیز گزارش شده است.

نوع روش آزمایش بود.

در این تحقیق نسبت جنسی ماده به کل با غلظت LC₃₀ در حشره‌کش‌های آلامکتین و پروتئوس و سیرینول و شاهد به ترتیب ۰/۵۸، ۰/۵۳، ۰/۵۷ و ۰/۵۸ بدست آمد. صابر و عابدی (۱۸) مقدار نسبت جنسی ماده به کل زنبور پارازیتوئید *H. hebetor* تیمار شده با غلظت LC₃₀ حشره‌کش‌های متوکسی فنوزاید، پیریدالیل و شاهد را به ترتیب ۰/۵۰، ۰/۴۸ و ۰/۵۵ بدست آوردند. عابدی و همکاران (۱) مقدار نسبت جنسی نر در کل را برای غلظت LC₃₀ حشره‌کش‌های سایپرمتترین و آزادیراختین (نیم گارد و بیونیم) و شاهد را به ترتیب ۰/۴۴، ۰/۴۶، ۰/۴۶ و ۰/۴۵ بدست آوردند. سردمدی و همکاران (۲۰) مقدار نسبت جنسی نر در کل زنبور *H. hebetor* را با غلظت توصیه‌شده‌ی مزرعه‌ای در شاهد و حشره‌کش‌های ایندوکساکارب، ایمیداکلوپراید و دلتامترین را به ترتیب ۰/۵۱، ۰/۵۵، ۰/۴۵ و ۰/۵۱ بدست آوردند. نتایج این تحقیق نشان داد که روند کاهش ماده زایی در تیمار پروتئوس و سیرینول نسبت به شاهد با نتایج عابدی و همکاران (۱) مطابقت دارد.

در این تحقیق طول دوره‌ی زیستی زنبور *H. hebetor* تیمار شده با غلظت LC₃₀ با حشره‌کش‌های آلامکتین و پروتئوس و سیرینول و شاهد به روش تماسی به ترتیب ۲۰/۶۷±۱/۰۲، ۱۸/۸۱±۱/۰۱ و ۲۱/۸±۱/۰۲ و ۲۵/۸۴±۰/۷۹ بدست آوردند. صابر و عابدی (۱۸) مقدار طول دوره‌ی زیستی زنبور پارازیتوئید *H. hebetor* تیمار شده با غلظت LC₃₀ حشره‌کش‌های متوکسی فنوزاید، پیریدالیل و شاهد به صورت تماسی به ترتیب ۲۵±۱/۲، ۲۴/۶±۱/۰ و ۲۶/۵±۲/۱ را گزارش کردند. عابدی و همکاران (۱) مقدار طول دوره‌ی زیستی این زنبور پارازیتوئید که با غلظت LC₃₀ حشره‌کش‌های سایپرمتترین و آزادیراختین (نیم گارد و بیونیم) به روش تماسی و شاهد را به ترتیب ۱۵/۳±۰/۸، ۲۱/۴±۱/۵، ۲۳/۶±۱/۵ و ۲۶/۵±۲/۱ روز بدست آوردند که اختلاف مشاهده شده مربوط به نوع روش کار و تیمارها می‌باشد.

در این تحقیق طول دوره‌ی زیستی زنبور ماده که با غلظت زیرکشنده حشره‌کش‌های آلامکتین و پروتئوس و سیرینول تیمار شده و در تیمار شاهد به ترتیب ۲۸/۹۱±۰/۰۲، ۲۷/۷۵±۰/۲۶، ۳۰/۳۱±۰/۱۷ و ۳۰/۲۱±۰/۳۴ بدست آمد. فعال محمدعلی و همکاران (۹) مقدار طول دوره‌ی زیستی زنبور بالغ پارازیتوئید ماده *H. hebetor* را که با غلظت LC₃₀ حشره‌کش‌های کلروپیریفوس، فن پروپاترین به روش باقیمانده سم تیمار شده بودند و شاهد را به ترتیب ۱۵/۸۶±۱/۰۴ و ۲۰/۴۱±۰/۷۲ روز بدست آوردند. سردمدی و همکاران (۱۹) مقدار طول دوره‌ی زیستی زنبور ماده‌ی *H. hebetor* با غلظت توصیه‌شده‌ی مزرعه‌ای حشره‌کش‌های ایندوکساکارب، ایمیداکلوپراید و دلتامترین و شاهد تیمار شده بود را به

ترتیب ۲۵/۸۶±۲/۰۶، ۲۰/۳۰±۱/۴۷، ۲۹/۲۳±۲/۳۹ و ۲۹/۳۳±۲/۱۳ روز بدست آوردند که روند کاهش طول عمر در حشرات تیمار شده نسبت به شاهد همانند سایرین دیده می‌شود، البته نوع ماده بکار رفته و روش کار سبب اختلافاتی در نتایج شده است.

در این تحقیق طول دوره‌ی زیستی زنبور نر تیمار شده با غلظت زیرکشنده حشره‌کش‌های آلامکتین و پروتئوس و سیرینول و به روش تماسی و شاهد به ترتیب برابر با ۲۰/۲۴±۰/۱۴، ۲۰/۱۷±۰/۱۸، ۱۹/۷۴±۰/۱۵ و ۲۱/۰۸±۰/۲۵ روز بدست آمد. فعال محمدعلی و همکاران (۹) مقدار طول دوره‌ی زیستی زنبور پارازیتوئید نر *H. hebetor* را که با غلظت LC₃₀ حشره‌کش‌های کلروپیریفوس، فن پروپاترین در مرحله‌ی حشره‌ی بالغ به روش برخورد تماسی با باقیمانده‌ی سم و تیمار شاهد تیمار شده بودند را به ترتیب برابر با ۲۰/۴۴±۱/۰۸ و ۶/۸۵±۰/۲۹، ۱۵/۵۷±۰/۴۷ و ۲۰/۴۴±۱/۰۸ روز گزارش کردند که روند کاهش مشاهده‌شده نسبت به شاهد در نتایج این تحقیق نیز مشاهده می‌گردد و اختلاف بین اعداد مربوط به نوع روش کار و تیمارهای بکار رفته می‌باشد.

در این تحقیق مقدار کلی تخم‌ریزی یک زنبور تیمار شده با غلظت زیرکشنده حشره‌کش‌های آلامکتین و پروتئوس و سیرینول و شاهد به ترتیب برابر با ۹۳/۹۱±۱/۴۹، ۷۱/۰۵±۲/۰۳ و ۱۷۷/۰۱±۱/۴۸ و ۲۲۷/۴۷±۳/۳۰ بدست آمد. عابدی و همکاران (۱) میزان کل تخم‌های گذاشته شده زنبور ماده تیمار شده با غلظت زیرکشنده حشره‌کش‌های سایپرمتترین و آزادیراختین (نیم گارد و بیونیم) به روش تماسی و شاهد را به ترتیب برابر با ۷۶/۶±۴/۵، ۹۵/۷±۵/۴ و ۷۶/۶±۵/۵ عدد گزارش نمودند. سردمدی و همکاران (۲۰) مقدار کل تخم‌ریزی زنبور *H. hebetor* را که با غلظت توصیه‌شده حشره‌کش‌های ایندوکساکارب، ایمیداکلوپراید و دلتامترین به روش برخورد با باقیمانده سم تیمار شده بودند و تیمار شاهد را به ترتیب برابر با ۳۳۷/۶۹±۴۷/۳۷، ۲۵۲/۴۳±۳۶/۸ و ۴۶۶/۱±۵۴/۹۹ عدد بدست آوردند. فعال محمدعلی و همکاران (۹) این میزان را برای حشره‌کش‌های کلروپیریفوس، فن پروپاترین و شاهد به ترتیب برابر با ۵۸/۸۷±۱۲/۱۴۶، ۱۴۶/۰۷±۱۸/۵۳ و ۲۸۱/۰۲±۱۲/۹۵ بدست آوردند. کاهش میزان تخم‌ریزی با تحقیقات عابدی و همکاران (۱) و سردمدی و همکاران (۲۰) و فعال محمدعلی و همکاران (۹) مطابقت دارد اما اختلاف مشاهده‌شده مربوط به نوع روش کار و تیمارها می‌باشد. بطور کلی نتایج این تحقیق نشان داد که تیمار سیرینول به صورت کاربرد تماسی کمترین اثر سوء را روی زنبور پارازیتوئید *H. hebetor* داشت و از این حشره‌کش گیاهی در کنترل آفات برگ‌خوار می‌توان استفاده نمود تا ضمن کنترل آفت تاثیر سوء کمتری روی دشمنان طبیعی داشته باشیم.

منابع

- 1- Abedi Z., Saber M., Gharekhani G.H., Mehrvar A., and Kamita S.G. 2014. Lethal and sub lethal effect of Azadirachtin and Cypermethtin on *Habrobracon hebetor* (Hymenoptera: Braconidae). Journal of Economic Entomology 107: 635-645.
- 2- Amir-Maafi M., and Chi H. 2006. Demography of *Habrobracon hebetor* (Hymenoptera: Braconidae) on Two Pyralid Hosts (Lepidoptera: Pyralidae). Annals of Entomological Society of America 99 (1): 84-90.
- 3- Campbell P.J., Brown K.C., Harrison E.G., Bakker F., Barrett K.L., Candolfi M.R., Canez V., Dinter A., Lewis G., Mead-Briggs M., Miles M., Neumann P., Romijan K., Schmuck R., Shires S., Ufer A., and Waltersdorfer A. 2000. A Hazard Quotient approach for assessing the risk to non-target arthropods from plant protection product under 91/414/EEC: hazard quotient trigger value proposal and validation. Journal of Pest Science 73: 117-124.
- 4- Chi H. 1988. Life table analysis incorporating both sexes and variable development rates among individuals. Environmental Entomology 17: 26-34.
- 5- Chi H. 2009. Probit-MSChart: a computer program for probit analysis. <http://140.120.197.173/Ecology/>.
- 6- Chi H., and Liu H. 1985. Two new method for the study of insect population ecology. Bulletin of the Institute of Zoology, Academia Sinica 24: 225-240.
- 7- Desneux N., Pam-Delegue M.H., and Kaiser L. 2004. Effects of sub lethal and lethal doses of lambda-cyhalothrin on oviposition experience and host searching behavior of a parasitic wasp, *Aphidius ervi* (Hym., Aphidiidae). Pest Management Science 60: 381-89.
- 8- Huang Y., Ho S.H., Lee H.C., and Yap Y.L. 2002. Insecticidal properties of eugenol, isoeugenol and methyleugenol and their effects on nutrition of *Sitophilus zeamais* Motsch (Col., Culculionidae) and *Tribolium castaneum* Herbst (Col., Tenebrionidae). Journal of Stored Products Research 38: 403-412.
- 9- Faal-Mohammadali H., Seraj A.A., and Talebi-Jahromi K. 2014. Effects of traditional insecticides on *H. hebetor* (Hymenoptera: Braconidae): bioassay and life-table assay. Archives of Phytology and Plant Protection 47(9): 1089-1102.
- 10- Fooladi M., Golmohammadi G.H., and Ghajarieh H.R. 2015. Lethal and sub lethal effects of insecticides Azadirachtin, Flonicamid, Thiacloprid and Thiocyclam on parasitoid wasp *Habrobracon hebetor*. Biocontrol in Plant Protection 3: 9-18.
- 11- Glean E.S., and Timothy J.K. 2000. Lethal and sub lethal effects of early season insecticides on insidious flower bug (*Orius insidiosus*): an important predator in cotton. Proceeding of the 2000 cotton Research Meeting.
- 12- Golmohammadi G.H., Hejazi M., Iranipour S.H., and Mohammadi S.A. 2009. Lethal and Sub lethal effects of endosulfan, imidacloprid and indoxacarb on first instar larvae of *Chrysoperla carnea* (Neu.: Chrysopidae) under laboratory conditions. Journal of Entomological Society of Iran 28(2): 37-47.
- 13- Grosch D.S. 1975. Reproductive performance of *Bracon hebetor* after Sub lethal Dose of carbaryl. Journal of Economic Entomology 68: 659-662.
- 14- Mahdavi V., Saber M., Rafiee-Dastjerdi H., and Kamita S.G. 2015. Lethal and demographic impact of Chlorpyrifos and Spinosad on the Ectoparasitoid *Habrobracon hebetor* (Say) (Hymenoptera: Braconidae). Neotropical Entomology 44: 626-633.
- 15- Morseli H. 2008. Study of sub lethal effect of Indoxacarb and Thiodicarb on life table parameters on *Habrobracon hebetor* (Say) (Hymenoptera: Braconidae). M.Sc. Thesis of Entomology, Tehran University, Iran, 87 pp. (In Persian)
- 16- Rafiee-Dastjerdi H. 2007. Study of lethal effect of thiodicarb, profenofos, spinosad and hexaflumuron on cotton boll worm and sub lethal effect of these on *Habrobracon hebetor* Say. Ph.D Thesis. Agricultural faculty. Tabriz University. (In Persian)
- 17- Robertson J.L., and Preisler H.K. 1991. Pesticide Bioassay with Arthropods. CRC Press, Boca Raton, FL, USA, 224 pp.
- 18- Saber M., and Abedi Z. 2013. Effects of methoxyfenozide and pyridalyl on the larval ectoparasitoid *Habrobracon hebetor*. Journal of Pest Science 86: 685-693.
- 19- Sarmadi S. 2008. Study of sensitive of pupal stage of *H. hebetor* (Hymenoptera: Braconidae) to the recommended field concentration of Imidacloprid, Indoxacarb and Deltamethrin. 18th congress of plant pathology. 24-27 August, Hamedan. Iran. 274 pp. (In Persian)
- 20- Sarmadi S., Nouri-Ganbalani G., Rafiee-Dastjerdi H., Hassanpour M., and Pour-Abed R.F. 2010. The effects of Imidacloprid, Indoxacarb and Deltamethrin on some biological and demographic parameters of *H. hebetor* (Hymenoptera: Braconidae) in adult stage treatment. Munis Entomology and Zoology 5: 646-651.
- 21- Tran D.H., Takagi M., and Takasu K. 2004. Effects of selective insecticides on host searching and oviposition behavior of *Neochrysocharis Formosa* (Westwood) (Hymenoptera: Eulophidae), a larval parasitoid of the American serpentine leafminer: Applied Entomology and Zoology 39: 435-41.

Effect of Lethal and Sub-lethal Concentrations of Three Insecticides on Some Growth Parameters of Parasitoid Wasp, *Habrobracon hebetor* by Contact and Poisonous-host Method

M. Rezaei¹- Sh. Hesami^{2*}- M. Gheibi³- H. Zohdi⁴

Received: 14-01-2019

Accepted: 21-07-2019

Introduction: Population growth and the high food demand have led to more efforts to increase agricultural production. With making chemical pesticides, farmers were encouraged to use much chemicals, but their destructive effects on the environment, human and other organisms have been later revealed. Parasitoids are important natural enemies of crop pests. Most of them belong to order hymenoptera and superfamily Ichneumonoidea. The Braconidae is a family of parasitoid wasps and one of the richest families of insects. Nowadays, parasitoid wasp, *Habrobracon hebetor* Say has been widely used against lepidopteran larvae. *Habrobracon hebetor* is a well-known gregarious, idiobiont, ectoparasitoid of the larvae of a wide range of economically important moths infesting stored grains, nuts, and fruits as well as field crops worldwide. Due to overuse of chemical pesticides for larvae controlling, determining the side effects of insecticides on the biocontrol agents such as parasitoids is required.

Materials and Methods: In the present study, we investigated the side effects of three insecticides on *H. hebetor* by direct (contact) and indirect (poisonous-host) methods. After rearing this parasitoid on the laboratory host, *Ephestia kuhniella* Zeller (Lep.; Pyralidae), the lethal and sub-lethal concentrations of insecticides were evaluated. Bioassay experiments were carried out under laboratory condition ($25\pm 2^{\circ}\text{C}$, $60\pm 5\%$ RH, 16L: 8D photoperiods) in five replicates and each replication included 30 parasitoids in contact method and 15 flour moth larvae in poisonous-host method. The lethal concentrations of these insecticides in contact method on the parasitoid were determined to be 1.38, 0.037 and 6.621 ml/L and on flour moth larvae were 0.490, 2.155 and 0.138 ml/L, respectively. For contact method, different concentrations of insecticides were applied on all inner sides of transparent plastic cup (4.5×8 cm) and air-dried. 15 pairs of 24-hours old parasitoids were introduced inside each cup. After 24 hours, one pair of alive parasitoids was introduced into cup with four last instar host larvae to oviposit. The host larvae were replaced daily. The parasitoid characteristics such as longevity and survival rate of different stages, TPOP and Ovi-day, the number of deposited eggs and sex ratio were then recorded. As to poisonous-host method, whole wheat flour (10 g) was mixed with 3.5 ml of each tested concentration of insecticides per each experimental set. After 72 hours, alive larvae were transferred in a plastic cup with one pair of *H. hebetor* wasp for 24 hours. Then, each larva was transferred separately in a petri dish with untreated flour. Different growth factors of parasitoids such as longevity and survival rate, TPOP and Ovi-day, the number of deposited eggs and sex ratio were recorded. Estimated LC_{30} and LC_{50} were considered as sub-lethal and lethal concentrations in all experiments, respectively.

Results and Discussion: In contact method, the highest survival rate of pre-adult stages and adult female were observed in Sirinol treatment at lethal concentration, after control. In poisonous-host method, the highest survival ratio of the pre-adult stages belongs to Sirinol and in adult female the highest survival ratio was observed in lethal concentration of Sirinol. The lethal concentration of Proteus reduced pre-adult longevity of the parasitoid significantly, followed by lethal and sub-lethal concentration of Sirinol. Lethal and sub-lethal concentrations of Proteus also exhibited a significant reduction of total longevity. In poisonous-host method, all concentrations of all insecticides generally induced highly significant differences for ovi-day compared with that of control (17.91 days), as the shortest value was recorded for sub-lethal dose of Abamection (7.46 days) and the longest period was found for sub-lethal dose of Sirinol (13.2 days). In poisonous-host method, the longest TPOP

1, 2 and 3- Ph.D. Candidate of Entomology and Assistant Professors, Department of Plant Protection, Shiraz Branch, Islamic Azad University, Shiraz, Iran, respectively.

(*- Corresponding Author Email: hesami@iaushiraz.ac.ir)

4- Plant Protection Research Department, Kerman Agricultural and Natural Resources Research and Education Center, AREEO, Kerman, Iran

was observed in sub-lethal concentration of Sirinol (16.02 days), followed by sub-lethal concentration of Abamection (14.63 days), and the shortest period was recorded in sub-lethal concentration of Proteus (12.3 days), after control (12.19 days). On the other hand, in contact method, the longest ovi-day and TPOP were observed in sub-lethal concentration of Sirinol (18.19 days) and lethal concentration of Abamection (13.26 days), respectively. The shortest adult female longevity was observed in lethal concentration of Proteus (27.55 days) in contact method and lethal concentration of Sirinol (22.85 days) in poisonous-host method. In all treatments, the number of deposited eggs was significantly reduced compared with control. The largest reduction in egg deposition was recorded for sub-lethal concentration of Proteus (71.05 eggs) in contact method and sub-lethal concentration of Abamection (36.14 eggs) in poisonous-host method, compared with control (227.47 eggs). It seems that Sirinol is suited to be used as a component of IPM alongside with *H. hebetor*.

Keywords: Abamectin, Proteus, Sirinol, Longevity, Survival rate